

ска орда. Стариятъ овчаръ е знаялъ това. Измамени отъ врачанскитѣ приятели, издадени отъ врачанския овчаръ — сломени и обезнадеждени, прѣдъ тѣхъ долита петнайсетгодишно дѣте, гологлаво и запѣхтѣно :

— Бѣгайте, че потеря иде ! — Само тоя малъкъ герой изпълни своя дългъ къмъ поета и родината.

Ала — късно.

Момчетата хукватъ за подслонъ и спасение. Войводата хвърля погледъ къмъ близкитѣ низини. Той още има душата на орелъ. Но жестокъ куршумъ пронизва крилѣтъ му.

Вѣслецъ се попѣстря съ неговата кръвъ. Съ кръвта на бореца-поетъ на силната любовъ къмъ родината и нейната свобода.

Това стана на 20 май 1876 г.

